

Licht scheppen in de duisternis

Arnhemmer Bert Vredegoor maakt internationaal furore met zijn fluweelkunst. Tot in Abu Dhabi toe.

door Jennifer Faasen

ARNHEM – Devotio Modena. Onder die noemer maakt beeldend kunstenaar Bert Vredegoor (57) uit Arnhem een opvallende serie kunstwerken. Grote lappen fluweel met daarop een spel van licht en donker. Fascinerende patronen, balancerend op de rand van eenvoud en complexiteit. En altijd is daar de betovering, de magie. Alsof er een lampje achter brandt.

Terwijl Vredegoor druk bezig is met het verder uitbouwen van zijn experimenten in de beeldende kunst, heeft hij onbedoeld een nieuwe markt aangeboord: de Arabische. De hoofdstad van de Verenigde Arabische Emiraten Abu Dhabi, om te beginnen. Op tal van plekken in het chique Rosewood hotel – lobby, gangen, suites – hangen sinds kort zijn manshoge fluwelen doeken te pronken. Plannen voor de levering van soortgelijke werken aan een hotel in Saoedi-Arabië zijn in de maak. Door ‘toeval en een beetje geluk’ kwam zijn fluweelkunst twee jaar geleden via galeriehouder Kas-hya Hildebrand uit Zürich op beurzen in Singapore, New Delhi en Dubai terecht. „Zij voelde aan dat het opmerkelijk is dat dergelijke patronen en motieven door iemand uit de lage landen zijn gemaakt. Het werk werd goed ontvangen en verkocht.”

Na de deal met Abu Dhabi stuurde Vredegoor zijn neef, toevallig verblijvend in het naburige Qatar, op onderzoek uit. Want waren zijn kindjes wel goed terechtgekomen? De foto’s die zijn neef in

► Kunstwerken op fluweel – made in Arnhem – hangen in het chique Rosewood hotel in Abu Dhabi

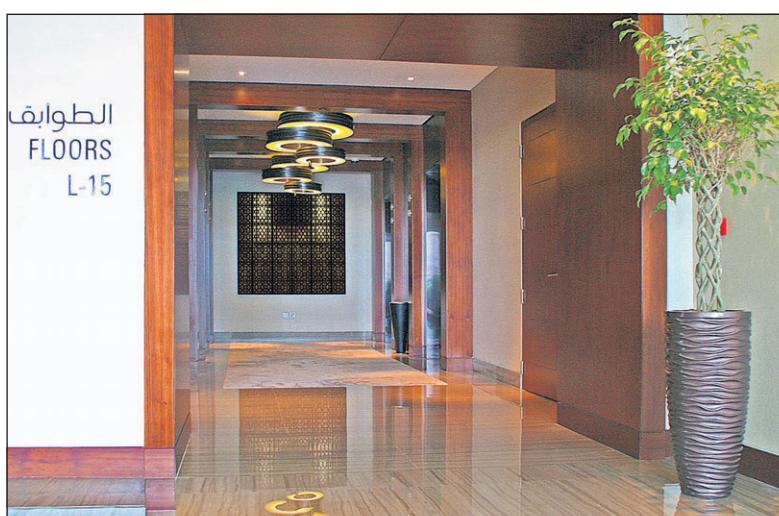

■ Kunstenaar Bert Vredegoor schept licht in de duisternis. „Analooog aan het leven zelf. Van niets iets maken.” foto Marina Popova

het Rosewood hotel maakte, stelden hem gerust. „Sfeer, perspectief, maatvoering, kleurstelling: alles klopt.” Dat zijn werk in Arabië in goede aarde valt, is waarschijnlijk deels te danken aan het mondiale karakter, de vermenging van verschillende culturen tot één natuur.

Vredegoor begon na zijn opleiding eind jaren zeventig aan de kunstacademie in Arnhem met schilderen. „Maar dat heb ik achter me gelaten. Ik heb me nooit echt schilder gevoeld, meer een tekenaar met verf. Op een gegeven moment merkte ik dat mijn grote schilderijen steeds donkerder werden. En omdat je met wit begint, ben je veel verf kwijt. Ik heb het toen omgedraaid: donker beginnen en licht laten worden. Licht scheppen in de duisternis, analoog aan het leven zelf. Van niets iets maken.”

Met behulp van chloor creëert hij goudgele lichtpuntjes in een zwartfluwelen achtergrond. De originelen bleken echter niet houdbaar.

■ Een van Vredegoors kunstwerken op fluweel, getiteld XS-XIT, in het Rosewood Hotel in Abu Dhabi. foto Jelte Ronner

„Een druppel chloor veroorzaakt verval. Chloor wordt door licht en luchtvochtigheid weer actief. Vergelijk het met de vergankelijkheid van een bos bloemen. Er komt een gat in het fluweel, er blijft niets over. Binnen een paar maanden of een paar jaar is het kapot.”

Een speciale sproeidruktechniek biedt uitkomst. Het origineel wordt gefotografeerd, gedigitaliseerd en op wit fluweel gereproduceerd. Het uiteindelijke resultaat is een diepzwart kleur- en lichtecht kunstwerk. Bijkomend voordeel is dat het nu in kleine se-

ries kan worden gedrukt. Naast kunst op fluweel maakt Vredegoor tegenwoordig ook rasterwerken en semi-transparante glasfolies, die hij schutspatronen noemt. Het zijn podia voor zijn fascinatie voor architecturale ritmiek en religieuze bouwkunst. De rasterwerken van lasergesneden perspex met diffuus spiegellend folie zijn aan de achterkant voorzien van fluoriserend groen. Het werpt een verrassend zacht licht op de muur erachter. Vredegoor refereert aan ‘mind your step’: de overgang van het ene naar het andere moment. „Een kralengordijn waarachter een andere wereld schuilgaat. Het spiegelt wat je kent. Daarachter is het wazig.”

De patronen en rasters geven het betekenisloze betekenis. „Je kunt erin ronddolen zonder te verdwalen. Het geeft richting. Steeds weer dat patroon, die herhaling. Ik vind dat heel plezierig.”

► bertvredegoor.nl
facebook.com/hoortzeghetvoort

Het Gelders Orkest speelt live muziek bij ‘The lord of the rings’

door Jennifer Faasen

ARNHEM – Het Gelders Orkest (HGO) reist binnenkort andermaal af naar Amsterdam. In juli speelt het orkest live de muziek bij de film *The lord of the rings*. Onder een immens filmdoek brengen Het Gelders Orkest en een groot koor de muziek van *middle earth* tot leven in het eerste deel van het drieluik, *The fellowship of the ring*. De zang komt voor rekening van het Brabant Koor en Vocal Talent Nederland. Dirigent is Ludwig Wicki.

De uitvoeringen zijn op 7, 8 en 9 juli om 19.00 uur in het Concertgebouw in Amsterdam.

Componist Howard Shore won voor zijn muziek voor *The lord of the rings* zowel een Grammy Award als een Oscar. Shore liet zich voor de soundtrack inspireren door muziek van alle tijden en van alle windstreken. Resultaat is een bijzondere muzikale wereld die de magische beelden van regisseur Peter Jackson een extra dimensie geeft.

HGO is inmiddels ervaringsdeskundige als het gaat om het live

spelen van muziek bij de vertoning van een film op een groot doek. In april vorig jaar speelden tachtig muzikanten van het symfonieorkest in de Amsterdamse concertzaal Ziggo Dome bij de BBC-natuurdocumentaire *Frozen planet*. In december vorig jaar kwam er een vervolg, met *Planet earth*. Op 15 juni van dit jaar speelt HGO in Ziggo Dome de muziek bij de film *Napoleon*, het meesterwerk van de Franse film-pionier Abel Gance.

► concertgebouw.nl

Stedelijk: maatregelen rond werk Newman

AMSTERDAM – Het beroemde schilderij *Who's afraid of red, yellow and blue III* van de Amerikaanse kunstenaar Barnett Newman (1905-1970) is vanaf vandaag weer te zien in het Stedelijk Museum in Amsterdam. Het Stedelijk heeft extra veiligheidsmaatregelen genomen rond de tentoonstelling van werk van Newman, die tot en met 13 juli duurt. Het doek raakte in 1986 zwaar beschadigd doordat een verwarde bezoeker het bewerkte met een stanleymes. De Amerikaan Daniel Goldreyer restaureerde het

doek, maar deed dat volgens critici zo slecht dat het niet meer op het origineel leek. Ze beschuldigen de restaurateur ervan dat hij het had overgeschilderd met een verfroller. Uit onderzoek in 1991 bleek dat het onmiskenbaar was overgeschilderd met andere verf. Dezelfde man vernielde enkele jaren later het schilderij *Cathedral*, dat Newman in 1951 had gemaakt. De restauratie van dit werk werd door restaurateurs van het Stedelijk zelf uitgevoerd. Ook elders zijn kunstwerken van Newman aangevallen.